

Resolució per la universitat gratuïta

L'educació és un dret central en tota societat moderna, un procés continu i comunitari de formació individual i col·lectiva al voltant dels valors del respecte, la democràcia, la llibertat, el pensament crític i el compromís, entre d'altres. Aquest dret es fonamenta en un accés universal i gratuït, on qualsevol persona hi té cabuda independent de la seva classe social, gènere o ètnia. Per això, és important un sistema educatiu públic, equitatiu i inclusiu, no subordinat als interessos privats i del mercat, que no entengui aquesta pel seu valor econòmic, sinó per la seva capacitat social transformadora capaç d'eradicar qualsevol tipus de desigualtat.

Quan parlem d'educació pública, de qualitat i gratuïta, parlem de totes les etapes educatives: des de la infantil fins a la universitat. I en aquesta última, fa temps veiem que no existeix igualtat d'accés. Els diferents governs de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya han fet prevaler la visió de mercat per sobre de la funció de desenvolupament social de la universitat, i tant l'impacte de la crisi econòmica com l'aplicació del Pla Bolonya i l'augment del preus el curs 2011-2012, han dut a la perpetuació d'un sistema universitari on aquelles que tenen més facilitat per entrar són aquelles amb més recursos.

El model de preus, de taxes i beques, no és capaç de garantir el dret i l'accés a la universitat de tota la població. La política de preus públics universitaris iniciada el curs 2011-2012, sovint justificada per la creació d'un sistema de tarificació progressiva en funció de renda de la unitat familiar, va suposar el disseny d'un sistema de trams no representatiu de la societat catalana fent minvar la possible utilitat de les beques, tant la d'Equitat com la General. Així doncs, s'han establert uns preus elevats que, sumat a la incertesa de saber si s'obtindrà beca i el previ sobre-esforç econòmic que suposa, actuen com a element de dissuasió i provoca que els fill i filles de famílies de rendes baixes tinguin limitacions per anar a la universitat. I si, tot i això, ho intenten, sovint acaben veient-se forçats a compaginar la universitat amb una feina –possiblement precària– per poder sobreviure.

Aquesta situació de discriminació, juntament amb la precarització de l'estudiantat universitari, ha acabat transformant la universitat en un espai elitista, feta per a persones d'altres rendes, que no pot acomplir amb la seva funció educativa i el seu paper com a promotor de la igualtat de drets.

Davant d'aquesta situació intolerable el Consell de la Joventut de Barcelona i les entitats i organitzacions estudiantils reclamem:

- Caminar cap a una Universitat gratuïta, finançada públicament, que garanteixi l'accés lliure a totes les persones sense discriminació econòmica.
- Re-dissenyar i ampliar el model de beques i ajudes vigent, per tal de que cada estudiant que ho necessiti rebi de l'administració allò necessari per poder viure mentre cursa estudis universitaris. Sempre tenint present el nivell de renda, i les despeses associades a la mobilitat i a la residència.
- Crear un sistema de beques en espècie, que permeti cobrir les necessitats com l'habitatge, el transport o l'alimentació de forma no necessàriament monetària: facilitar un habitatge públic de lloguer social, i la gratuïtat del títol de transport, etc.
- Equiparar els preus de màster amb els de grau, per tal de refer el pont entre les dues etapes de la carrera universitària a nivell de preus, taxes i beques.
- Aplicar sense dilacions la reducció de les taxes en un 30% per al curs 2018-2019, aprovada pel Parlament de Catalunya en diferents ocasions i continuar de forma progressiva la disminució del preu.
- Obrir el debat sobre el model del sistema universitari català i la seva forma de finançament.

Grup de Treball d'entitats estudiantils